

MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING 100 ÅR

MVF- BULLETTINEN

JUBILEUMSNUMMER 2002

INNEHÅLL

Innehåll.....	2	Så började det.....	10
MVF.....	2	Kvarnbygården.....	13
Förord.....	3	Medlemskontakt.....	14
MVF:s historia - en sammanfattning..	4	Utbildning och Jägarexamen.....	15
Bakgrunden till bildande av Malmö		Jakt och viltvård.....	18
Jagtskyddsförening.....	6	Skyddsjakten.....	22
Det första mötet och stadgarna.....	8	Hedersvärda medlemmar.....	24

FÖRORD

MVF fyller 100 år den 27 mars 2002.

Etthundra år är en aktningsvärd ålder för en förening. Vi som nu är med i MVF är stolta över den etik som besjälade grundarna år 1902 och som ännu lever kvar i MVF:s verksamhetsidé och i MVF:s överenskommelser med Malmö stad - den så kallade "Malmö-modellen". Det tyder på en stor framsynthet hos MVF:s pionjärer.

Men sedan starten har också mycket hunnit förändras. Den tidigare så vanliga kunskapsöverföringen från "far till son" i den jaktliga skolningen har till stora delar brutits. Många nya jägar-aspiranter har inte jaktligt "arv" som bakgrund. Här känner vi inom MVF att vi har en viktig funktion att fylla, genom att vi har duktiga cirkelledare som kan leda aspiranterna vidare på Dianas stigar.

Utbildning är därför en viktig del i MVF:s verksamhet. Studiecirkelverksamheten, som bedrivs i samarbete med Studieförbundet, är omfattande och heltäckande med allt från Jägarskolan till tillagning av av det vilda. De goda möjligheterna till praktik som MVF kan erbjuda, gör att de som genomgått utbildningen kan känna sig väl förberedda som jägare.

Denna jubileumstidskrift, som är ett specialnummer av vår medlemstidning MVF-Bulletinen, skall spegla MVF:s historia och verksamhet. När vi började söka material visade det sig att det tyvärr finns luckor i föreningens dokumentation, vilket gör att uppgifter som kunde vara värdefulla att ha med kan ha blivit utelämnade. Känner du som läser detta till något, ber jag dig ta kontakt så att vi kan komplettera våra arkiv.

Efter ett omfattande detektivarbete har många intressanta uppgifter kommit fram. Jag riktar här ett särskilt tack till Lars-Åke Larsson, som lyckades få fram alla ordförandefotona, Leif Carlsson, ordförande i f d Malmö Jakt & Viltvårdsförening, som bringade ljus över rekonstruktionen av föreningen 1974, samt Sven Nilsson, som var Malmö Stads Lantbruksbyrås kontaktperson gentemot MVF när det första avtalet träffades om utbildningsjakter enligt "Malmömodellen".

Lars G Truedsson

MVF-BULLETTINEN. Medlemsblad för MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Denna utgåva är ett extranummer med anledning av MVF:s 100-årsjubileum.

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars G Truedsson tel: 040 - 41 12 23, 0733-41 13 09, mail: lars.truedsson@telia.com

Text och bild: Lars G Truedsson, där inget annat anges.

Tryckeri: Malmö Central Tryckeri AB

Utgivningsplan för övriga nummer:

Nr 1 - 20 feb, manusstopp 25 jan. Nr 2 - 20 maj, manusstopp 25 apr.

Nr 3 - 20 aug, manusstopp 25 juli Nr 4 - 20 nov, manusstopp 25 okt.

Red. tar tacksamt emot bidrag till MVF-Bulletinen.

MVF:s HISTORIA - EN SAMMANFATTNING

Malmö Viltvårdsförening är en organisation med gamla anor. Föreningen bildades den 27 mars 1902 under namnet Malmö Jagtskyddsförening. Initiativet kom från den då nybildade Malmö Djurskyddsförening och anledningen var att man ville slå vakt om viltstammarna i stadens utkanter och stävja den utbredda tjuvjakten som förekom.

Att en djurskyddsförening bildar en jägarförening med uppgift att värna om

stadens vildnad förvånar kanske en del idag, men vid sekelskiftet var detta helt naturligt. Naturskyddsidéerna hade ännu inte slagit igenom, men i den mån de hade några förespråkare var det så gott som undantagslöst bland jägarna. Det var också jägarna, som tack vare sina kunskaper om och sitt intresse för det vilda, hade de största förutsättningarna att vårda stammarna av såväl jaktbart som icke jaktbart vilt.

Vår anrika förening har hunnit fira flera jubileér. Här ovan finner du inbjudningskortet till den 70:de årsstämman som avhölls på Restaurant Kung Karl den 6 april 1972

Eftersom Malmö Jagtskyddsförening redan från starten kom att främst vara en naturskyddsorganisation och mindre en jaktförening, blev den en pionjär inom naturvården i Skåne och en föregångare till den år 1910 bildade Skånes Naturskyddsförening.

Föreningens ekonomi säkerställdes genom bidrag från Malmö Djurskyddsförening, Malmö Planterings- och Försköningsnämnd och Malmö stad. Staden överlät också jakträtten på sin mark, ett exempel som följdes av en del privata markägare.

Verksamheten bestod främst i att övervaka stadens ytterområden, förhindra tjuvjakt och tjuvfiske, decimera skadedjur samt att utfodra de mängder av sjöfågel som varje vinter höll till i parkernas dammar, i kanalen och längs Öresundskusten.

Efter en nedgångsperiod beslöt man sig i slutet av 1960-talet för att åter blåsa liv i föreningen och bredda verksamheten till att omfatta mer än skyddsjakt. Samtidigt pågick ett arbete inom Svenska Jägarförbundet för att skapa jaktvårdskretsar enligt dagens modell. Skånska Jägarsällskapet bildade en samarbetsgrupp med Torsten Ascaner som ordförande och det fördes en diskussion om att skapa en gemensam förening i Malmö av de dåvarande Malmö Vilt- & Jaktvårdsförening, Malmö Jagtskyddsförening, Malmö Jägarklubb och Limhamns Jaktskytteklubb. Resultatet blev att de två förstnämnda föreningarna gick tillsammans till en förening som anslöts till Skånska Jägarsällskapet 1974 och antog namnet Malmö Viltvårdsförening.

Samtidigt togs en kontakt med stadens myndigheter, som skulle visa sig ha mycket stor betydelse för den fortsatta verksamheten. Den utmynnade i en över-

enskommelse mellan Malmö Viltvårdsförening och Malmö stad, som i korthet går ut på att föreningen har ansvar för såväl viltvård som avskjutning på stadens mark. I föreningens ansvarsområde ingår också utbildning av jägare i studie-cirklar och i praktisk jakt. De teoretiska delarna arrangeras i samarbete med Studieförbundet och studieverksamheten fick ett mycket kraftigt uppsving i samband med att Jägarexamen blev obligatorisk år 1984. Intresset för studier har sedan dess legat högt och MVF kan erbjuda många trevliga och nyttiga cirklar som påbyggnad på Jägarskolan. Malmö Viltvårdsförening har sedan år 1984 även ansvaret inom hela kommunen för jakten på djur som orsakar skada eller olägenhet, den så kallade skyddsjakten.

Idag är centrum för Malmö Viltvårdsföreningens verksamhet på Kvarnbygården, som innehåller såväl kansli som kurs- och sammanträdeslokaler. När planerna på att utvidga föreningens verksamhet var förutsättningarna mera blygsamma. Den första viltvårdskursen hölls i ett rum på Fastighetskontoret. När sedan ett par rum blev lediga i Sallerupsgården vid fiskedammarna fick MVF disponera dessa en period. Därefter fick vi disponera mangårdsbyggnaden och en ekonomibygnad på Sofiedal, fram till 1982 då vi kunde flytta in på Kvarnbygården.

Malmömodellen

Det samarbete som Malmö Viltvårdsförening har med Malmö stad brukar kallas Malmömodellen. Denna har blivit mycket uppmärksammas och har kommit att tjäna som förebild för flera andra kommuner, både vad avser programmet med utbildning och med skyddsjakt i de stadsplanlagda områdena..

BAKGRUNDEN TILL ATT BILDA MALMÖ JAGTSKYDDSFÖRENING

Vid uppstarten 1902 var intentionen att skapa ett samarbete med Malmö stad för att bidra till en högre moral i jaktliga frågor. Verksamheten inriktades då i första hand på skyddsjakt och tillsyn över stadens parker och ytterområden - ett ansvar som lever kvar i MJF:s verksamhet år 2002.

Här nedan citeras den förste ordförandens skrivelse till Stadsfullmäktige i Malmö om att bilda en Jagtskyddsförening. Framställningen fick ett positivt bemötande, vilket resulterade i att Malmö Jagtskyddsförening bildades den 27 mars 1902.

Protokoll från mötet och de stadgar som fastlades redovisas på nästa uppslag.

Till herrar stadsfullmäktige i Malmö

Malmö stads ytterområde innefattar, som bekant, parker, trädgårdar, åkrar, fält och stränder af ej obetydligt omfång. Det djurlif, särskildt fågellif dessa platser förete, vore, om detsamma finge utveckla sig obehindradt af okynnet och tanklösheten, för visso egnadt att bereda glädje och trefnad åt hvarje för naturen öppet sinne. Att denna förutsättning emellertid beklagligtvis saknas, derom kan den lätt öfvertyga sig, som t. ex. en söndagsmorgon företager en promenad i stadens omgifningar.

Han finner massor af pojkar och äfven äldre personer, som med limspön och fällor lägga försåt för sångfåglarne, han hör luften genljuda af ett ideligt skjutande, hvilket redan i och för sig förhatligt ofta nog visat sig vådligt för kringboende och passerande personers lif och lemmar. Visserligen se vi allt emellanåt, hurusom, i följd af, polismyndighetens ingripande, en och annan s. k. tjufskytt på stadens marker blifver lagförd och bötfälld, men denna myndighets åtgöranden kunna ej räcka till att råda bot för de antydde missförhållandena, då polispersonalens krafter i regel

tagas i anspråk för andra och viktigare uppdrag, samt dess befogenhet i allmänhet ej sträcker sig till ett inskridande, då fråga är om olofligt jagande eller fågelfänge å enskildes egor.

För åstadkommande af ett bättre sakernas tillstånd i förevarande afseende har Malmö Jagtskyddsförening kommit till stånd, och har man inom denna förening för ändamålets vinnande uppgjort följande plan. Då det vore i hög grad önskligt, att åtalsrätten i fråga om allt olofligt jagande och fågelfänge inom stadens område vore på en hand förenad, skulle hos hrr stadsfullmäktige göras framställning derom, att all jagträtt, öfver hvilken staden sjelf kunde anses förfoga, öfverlåtes å föreningen, och skulle denna samtidigt söka att genom särskilda aftal få på sig öfverlåtna jemväl de enskilde jordegarnes rättigheter i detta afseende. Den rätt, hvaraf föreningen sålunda komme i besittning, skulle den samma i sin ordning öfverlåta å någon lämplig person, som då, utan att likväl sjelf ega utöfva någon jakt inom området, skulle hafva behörighet och skyldighet att anställa eller föranstalta om åtal i fråga

om alla förseelser af här antydde art. Till sitt biträde skulle denne förtroendeman hafva två personer, hvilka under hans öfverinseende och ledning skulle utöfva en patrullerande bevakningstjänst.

Hvad kostnaderna för en dylik anordning beträffar, har föreningen tänkt sig, att uppsyningsmannen lämpligen borde åtnjuta en gratifikation af 200 kronor, samt hans två biträden aflönas hvardera med 800 kronor, motsvarande extra poliskonstapels aflöning; samt att den för ett års verksamhet sålunda erforderligt summan 1,800 kronor, skulle erhållas på det sätt, att Malmö Planteringsförening och Malmö Djurskyddsförening bidroge med tillhopa 800 kronor, och herrar stadsfullmäktige, med hänsyn till de fördelar i mera än ett afseende anordningen skulle för stadens ytterområde medföra, skulle finnas villige att af allmänna medel anslå öfriga 1,000 kronor, särskildt i betraktande af, att de å ytterområdet belägna bostäder och trädgårdar för närvarande äro så godt som i saknad af all slags polisbevakning.

De extra kostnader, som kunde uppkomma för annonsering, kringständande af listor, eventuella belöningar för visadt nit mm

skulle betäckas af föreningsmedlemmarnes årsavgifter och andra, föreningen möjligen i form af gåfvor från intresserade personer eller annorledes tillkommande inkomster. Härvarande polismyndighet, för hvilken denna plan blifvit framlagd, har för sin del i allo godkänt densamma.

Sedan nu Malmö Planteringsförening och Malmö Djurskyddsförening hvar för sig förklarat sig villige att under angifna förutsättningar för ändamålet bidra med resp. 500 och 300 kronor, tillåter Malmö Jagtskyddsförening sig härmed vördsamt hemställa, att herrar stadsfullmäktige behagade:

Dels å Malmö Jagtskyddsförening eller dess rättsinnehafvare tills vidare öfverlåta all jagträtt, öfver hvilken staden sjelf kan anses förfoga, och

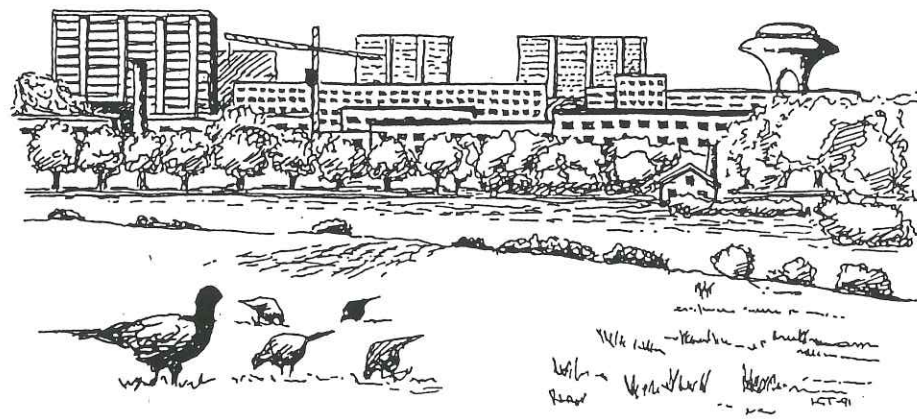
dels för upprätthållande af sagde förenings verksamhet i ofvan angifna syfte under ett år bevilja ett anslag af 1,000 kronor.

Ett exemplar af föreningens stadgar bifogas.

Malmö den 27 mars 1902.

Å Malmö Jagtskyddsförenings vägnar:

C. M. Frick.

MALMÖ JAGTSKYDDSFÖRENING BILDAS DEN 27 MARS 1902

Protokoll från sammanträde hållet i Malmö den 27 Mars 1902

Närvarande:

Herr Adler, L. polismästare mm. Herr Cederström, B. ryttm. mm.
Herr Falkman, M. bokhandlanden. Herr Faxé, C. gosshandlanden mm.
Herr Frick, C. M. major mm. Hallberg, Fritz. landssekreterare mm
Jungbeck, Fr. disponent. Schoug, E. länsveterinär m m.
Thott, Erik. ryttmästare mm
Samt undertecknad, Hommerberg, v. häradshövding m m, som efter uppdrag
förde protokollet.
Senare tillstädeskom jämväl Herr ryttmästare m m Stellan Mörner.

§ 1

Herr majoren Frick utsågs att såsom ordförande leda förhandlingarna.

§ 2

De närvarande beslöte att bilda en förening under benämningen "Malmö jagtskyddsförening" och med det uti nedan intagna stadgar angifna ändamål. Dessa stadgar bestämdes i öfvrigt hafva följande lydelse:

Stadgar

för

Malmö Jagtskyddsförening,

Antagna den 27 mars 1902

§ 1.

Föreningens ändamål är att genom motarbetande och beifrande af allt obehörigt och okynligt jagande, skjutande och fågelfänge samt dermed sammanhängande djurplågeri, åverkan, och ohägn verka för skyddande af djurlifvet, särskildt fågellifvet, inom Malmö stads område, äfvensom för fredande af å ytterområdet varande bostäder och planteringar.

§ 2.

Föreningens medlemmar utgöras af stiftarne samt de personer, män eller qvinnor, hvilka på kallelse af styrelsen i föreningen inträda.

§ 3.

Hvarje medlem har att årligen, så länge han i föreningen qvarstår, erlægga en afgift af två kronor.

§ 4.

Föreningens angelägenheter handhafvas af en styrelse, hvilken bestående af tolf ledamöter, väljes på årstämma för ett år i sänder.

§ 5.

Styrelsen, som inom sig utser ordförande, vice ordförande, sekreterare och skattmästare, sammanträder på ordförandens kallelse, så ofta sådant finnes nödigt. För besluts fattande erfordras, att minst fem ledamöter äro tillstädes.

§ 6.

Ordinarie sammanträde, årsstämma kalladt, hålles en gång hvarje år i Februari månad i Malmö å tid och rum, som af styrelsen bestämmes, och hvar till den samme utfärdar kallelse genom annons i minst en af stadens tidningar, senast en vecka före sammanträdet.

Extra sammanträde har styrelsen att utlysa, då sådant af minst tio medlemmar skriftligen påkallas, eller styrelsen eljest finner sådant nödigt.

Ordförande vid sammanträde utses för tillfället.

§ 7.

Föreningens räkenskaper afslutas för kalenderår och skola före Januari månads utgång aflemnas till granskning.

§ 8.

Räkenskaperna skola granskas af två revisorer hvilka, jemte två suppleanter för dem, å årsstämman, utses för ett år i sänder.

Revisionsberättelse bör till styrelsen aflemnas i god tid före årsstämman.

§ 9.

Beslut vid föreningens eller styrelsens sammanträden fattas genom enkel röstöfvervigt; vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst, utom vid val, då lottning skall ega rum.

Alla val skola, der någon sådant påyrkar, ske med slutna sedlar.

§ 10.

I fråga om ändring i eller tillägg till dessa stadgar eller om föreningens upplösning och användandet af dess tillgångar erfordras beslut å två allmänna sammanträden deraf ett ordinarie, hvilka beslut skola fattas med en röstöfvervigt af minst 2/3 af de vid sammanträdet närvarande.

SÅ BÖRJADE DET

1974 är en milstolpe i MVF:s historia. Malmö Jagtskyddsförening och Malmö Jakt & Viltvårdsförening gick samman och bildade det "moderna" MVF. Samtidigt utreddes inom Malmö stads fastighetskontor hur jakt- och viltvård på bästa sätt skulle skötas på de egendomar staden hade i sin markreserv. Det resulterade 1977 i ett samarbetsavtal mellan Malmö stad och MVF, som i Jägarsverige blev känt som "Malmö-modellen". Lantbruksförvaltare Sven Nilsson, som då och fram till sin pensionering 1996 var ansvarig för bl a jakt- och viltvårdsfrågor inom stadens lantbruks- och skogsmarker berättar här om hur det gick till.

Bakgrunden till samarbetet om viltvård och jakt mellan Malmö stad, fastighetskontoret (FK) och Malmö Viltvårdsförening (MVF) kan spåras ända från början av 1970-talet. Under slutet av 60-talet och början av 70-talet var det några händelser som samtaget påverkade att det så småningom blev ett samarbete.

Malmö stad hade under denna tid, för att utöka markreserven, förvärvat ett stort antal lantbruksegendomar och en del skog. Inom de flesta gårdarna hade jordbruksarrendatorerna även jakträtten och viltvården sköttes i regel bra. Inom några av de nyinköpta gårdarna var dock - av de tidigare ägarna - jakträtten utarrenderad. Detta gav inte speciellt mycket pengar och viltvården var nästan obefintlig inom dessa särskilda jaktarrenden, vilka upphörde när då gällande avtalsperioder utgick.

Inom landets jägarkretsar pågick samtidigt funderingar om hur man kunde förbättra jägarnas anseende. Det behövdes bättre utbildning inte bara om viltvård och jakt utan även inom etikens område. Vidare var tillgången på jaktmarker begränsade för "vanligt folk", som på grund av ekonomiska skäl hade svårt att komma åt jaktmark - de sk marklösa jägarna. Dessa

samverkande frågor d v s Malmö markresurser, de marklösa chans till jakt samt behov av utbildning togs på allvar av jaktintresserad personal inom fastighetskontorets lantbruks- och skogsförvaltning. Efter en intern utredning fanns redan i början av 70-talet ett förslag till en lösning, som efter samråd med Skånska Jägarsällskapets fältpersonal konkretiserades och presenterades för FK:s ledning under 1974, d v s i huvudsak det förslag som blev genomfört 1977, se nedan.

Under utredningens gång diskuterades inom FK olika lösningar. Kanske en organisation som Skånska Jägarsällskapet kunde bli en samarbetspartner. Detta ansågs nog vara den bästa lösningen m h t öppenhet, storlek och resurser, men kanske missade man då den direkta lokala anknytningen till Malmöborna. Frågan kunde också lösas internt via FK:s resurser. Vi hade då mycket skickliga jägare - viltvårdare inom dåvarande personal, främst genom skogvaktaren Karl-Erik Olsson, den mest kunnige och erfarne av alla.

Idéen med en lokal förening som samarbetspart och med stort inslag av medlemsdeltagande i utbildning, viltvård mm ansågs vara den mest intressanta

modellen att pröva. Problemet då -1974- var att det inte fanns någon jaktlig förening i Malmö med den storlek och öppenhet som krävdes för att garantera ett lyckat genomförande av FK:s intentioner. Föreningens till MVF (Malmö Jagtskyddsförening av 1902) var tidigare en ganska liten och relativt sluten förening, liksom även andra liknande jaktföreningar var på den tiden. Några av föreningarna var mera att betrakta som vanliga jaktlag.

Under mitten av 70-talet genomgick den gamla Malmö Jagtskyddsföreningen från 1902 en pånyttfödelse genom namnbyte till MVF med nya stadgar och en nymordnad öppenhet med många nya medlemmar som följd, enligt dåvarande uppgift ca 100 st. 1977. Den då arbetande statliga jaktmarksutredningen lade fram sitt betänkande i slutet av 1974. Denna tog upp bl. a frågor om s. k. Marklösa jägare mm. Remissbehandling i olika organ i landet tog viss tid men beaktades inom FK i arbetet med det slutliga egna förslaget, som samtidigt försenades något.

Under våren 1977 ansågs FK:s modell med ett samarbete med en förening vara moget att sjösättas och 1974 års obetydligt reviderade förslag presenterades för FK:s ledning samt dåvarande kommunalrådet Nils Yngvesson. Han blev mycket intresserad och gav sitt fulla stöd för dess genomförande.

Därefter presenterades förslaget för MVF. En arbetsgrupp inom MVF med Ulf Fornander, ordförande, samt Einar Andersson, Sven Qvarnström och Otto Östberg, meddelade i brev 77-10-14 att "vi intet har att invända".

Fastighetsnämnden godkände i november 1977 den preliminära mellan FK och MVF träffade överenskommelsen och MVF:s styrelse skrev på avtalet i början

av december 1977. I första skedet som en försöksverksamhet under tre år, som senare under hand förlängdes med några år.

Som bekant gick samarbetet i huvudsak ut på citat: "Huvudsyftet är att bereda föreningen ökade praktiska möjligheter att utbilda jaktintresserade och andra naturintresserade personer i viltvård med därtill hörande frågeställningar. Särskilt bör de bibringas kunskaper och färdigheter i jägarens sätt att uppträda i jaktmarken med särskild hänsyn till såväl villebrådet som säkerheten vid jaktutövningen".

Praktiskt i korthet gällde att jordägaren, FK, ställde marker till förfogande, bekostade viltvårdsmateriel och bestämde över jakttrycket. Föreningen, MVF, svarade för utbildning, fältpatruller, jaktledning och jaktadministration. Intäkterna delades med kortavgifterna till FK och intäkterna av småvilt till MVF.

Vid en riksomfattande konferens i slutet av 1977 på Skogsmästareskolan i Skinnkatteberg om bl.a. "Jakten och fisket i samhällsplaneringen" med deltagare från många av landets kommuner, informerades dessa om innehållet i samarbetsavtalet. Ganska snart efter starten 1977-78 hörde ett antal kommuner av sig och fick upplysningar om det då rätt unika samarbetet om jakt mellan en kommun och en viltvårdsförening. Om jag inte minns fel var en kommun inom Stor-Stockholm en av de första att "kopiera" idéerna.

Fastighetsnämnden fick i dec. 1985 en rapport om intrycken om den dittills förda försöksverksamheten. Det resulterade i, som bekant är, att samarbetet permanentades tills vidare.

Att samarbetet varit fruktbart både för medlemmarna - jägarna och Malmö stad kan nog intygas från båda parter.

Med lite distans till det hela och såsom dåvarande företrädare för FK:s lantbruks/skogsförvaltning och därmed MVF:s besvärlige motpart under många år kan jag bara ge MVF en verklig eloge för det sätt MVF skött sina åliggande under årens lopp. Bakom framgången ligger självfallet många stora och engagerande insatser från styrelse, jaktledare, viltvårdare och alla andra intresserade medlemmar.

Det är kanske inte riktigt rättvist att nämna några personer som har varit speciellt viktiga för samarbetet med MVF. Det är så lätt att omedvetet förbigå någon av de 100-tals intresserade medlemmar jag har haft nöjet att ha kontakt med under årens lopp. Några måste jag dock få nämna.

Utan de inledande två årens arbetsamma insatser av Einar Andersson, Erik "Skomagaren" Ohlsson och Otto Östberg hade nog starten inte blivit så lyckosam som den verkligen blev. Ottos funktion som ordförande har vi också alla i starkt medvetande.

Under senare år med Rudolf Andersson som ordförande, präglade av båda fasthet och ödmjukhet var synnerligen viktiga för föreningen och det fortsatta samarbetet. Jag hyste alltid mycket stor respekt och hade stort förtroende för honom.

De två jaktledare som betydde mest för de praktiska genomförandena var Charlie Johnsson och Knut Lundsten. Deras gedigna kunskaper och erfarenheter samt deras pedagogiska sätt att leda arbetet och jakterna är värda stor beundran.

Inom gruppen utomstående rådgivare är framlidne länsjaktvårdaren Björn Jönsson den vi hade mest kontakt med i inledningen och det var han som lade upp utbildningspaketen bl a om hjortviltkurserna. Han gav goda råd genom sin gedigna kunskap. Genom hans efterträ-

dare Poul-Erik Jensen har vi fått fortlöpande och alltid goda råd om och stöd i verksamheten.

Inom kretsen folkvalda måste nämnas Nils Yngvesson. Utan hans gedigna intresse och stöd hade det hela kanske aldrig kunnat genomföras.

Medarbetarna inom FK:s lantbruks- och skogsförvaltning har självfallet haft mycket stor betydelse. Som nämnts ovan var skogvaktare Karl-Erik Olsson den som av naturliga skäl mest sysslade med jaktfrågorna intill sin pensionering. Hans kunskaper är av stor dignitet och vägde alltid tungt till fördel för det vilda.

För ordningens skull erinras om att mina bedömningar och synpunkter gäller min erfarenhet av verksamheten under tiden intill min pensionering 1996.

Under 90-talet hade även en annan jägareförening i Malmö haft en tillväxt, nämligen Malmö Jägareklubb (MJ). FK ansåg det skäligt att även deras resurser borde prövas. Under år 1995 erbjöds MJ ett avtal med villkor identiskt lika som då gällde för MVF. Detta reducerade som bekant markarealerna för MVF. Det gjordes inom FK dock den bedömningen att markresurserna borde räcka till båda föreningarna. Hur MJ har lyckats i sitt arbete får andra bedöma.

Sist men inte minst måste vi alla känna stor aktning för alla de jordbruksarrendatorer som har berörts av det hela och fått tåla "stadsjägarnes" besök på hemmarken.. Det är ju lantbrukarna som i huvudsak har fött det vilda och de villebråd som jägaren skördar. Men kanske ändå har något korn fallit i god jord även när det gäller förståelsen staboar och bönder emellan - vem vet.

Vänliga jägarehälsningar!

Sven Nilsson

KVARBYGÅRDEN

Det är en stor tillgång för en förening att ha egna lokaler. Sedan januari 1982 är MVF:s hemadress på Kvarnbygården i Kvarnby. En plats för kansli, utbildning och samvaro.

Lördagen den 9 januari 1982 flyttade MVF in på sin nuvarande hemvist Kvarnbygården, som välvilligt ställts till förfogande av Malmö stad. Vår motprestation är att vi skall svara för el, uppvärmning och inre underhåll. Det fanns många idéer om hur gården skulle utrustas för våra behov, så det fick bli en långtidsplan för de insatser som behövde göras för att anpassa lokalerna. Idag är de välfungerande för föreningens verksamhet. Den stora salen är platsen för de temakvällar som erbjuds som komplement till studiecirk-larna och för att ge tillfälle till annan samvaro. Under vinterhalvåret pågår en intensiv utbildningsverksamhet med många

olika studiecirklar i jaktliga frågor. Under årens lopp har gården kompletterats med utbildningsanordningar som laddrum, träningsbana för jägarexamens praktiska del mm.

När MVF tog över ansvaret för skyddsjakten i Malmö kommun ökade kravet på att ha ett bemannat kansli och hösten 1987 anställdes med hjälp av Arbetsmarknadsverket en kanslist på halvtid.

Kvarnbygården omges, åtminstone än så länge, av en del av de marker MVF kan arrangera småviltjakter på. Den blir då den naturliga platsen att börja och avsluta jakt-dagen på. När säsongen är över kan vi slå oss ner i brasrummet och njuta.

På trappan till Kvarnbygården efter en jaktdag Foto: Sten Christoffersson

För att kunna ta aktiv del i föreningens aktiviteter, måste medlemmarna få information om vad som erbjuds. Från början skedde detta genom annonser i dagspressen eller genom enstaka stencilerade meddelanden, men efterhand ökade kraven på regelbunden information.

MVF-Bulletinen

Belutet att ge ut en medlemstidning fattades i anslutning till föreningens 80-årsjubileum. Avsikten var i första hand att ge medlemmarna regelbunden information om vad som är på gång inom föreningen och spegla vad som hänt, men även att vara en del av vårt ansikte utåt, för att informera andra om vår verksamhet.

MVF-Bulletinen kommer ut med fyra nummer om året. Två av dem är i regel lite mer omfattande. Februarinumret innehåller verksamhetsberättelser och avskjutningsstatistik från föregående år och augustinumret information om höstens jakter och utbudet av studiecirklar.

Det kostar att ge ut en tidning och därför vi är mycket tacksamma för det stöd vi får genom de företag som annonserar i MVF-Bulletinen.

Det är redaktionens ambition att hålla ett högt läsvärde på tidningen. Det tycker vi också att vi lyckats med, mycket tack vare duktiga medskribenter. Under årens lopp har vi haft flera artikelserier om jaktbara djur, jaktformer, vapen och teknik, viltrecept mm. Det som särskilt gläder oss är att alltför många medlemmar hör av sig och är villiga att bidra med artiklar. Det är reportage om studiecirklar och berättelser om jaktupplevelser som är intressanta för övriga medlemmar att ta del av och de är också värdefulla när vi sprider kunskap om vår verksamhet utanför föreningen.

MVF:s Web-sida, www.mvf.nu

1998 kände vi att tiden var kommen för att starta en hemsida för MVF, men det var inte utan födslovänder. Hur många medlemmar använder sig av Internet för att söka information om vad som är på gång i föreningen? Vilket värde har en hemsida för att rekrytera nya medlemmar? Nu, fyra år efter starten, kan man nog konstatera att det på papper tryckta ordet gäller för de flesta. Men en hemsida för MVF har kommit för att stanna och kommer säkert att öka i betydelse som informationskanal för medlemmar och andra intresserade.

Temakvällar och exkursioner

Så gott som varje månad har MVF temakväll. De fyller ett dubbelt syfte. Ett är att de skall ge anledning för föreningens alla medlemmar att komma till Kvarnbygården för att träffas och ett annat är att bjuda på en kontinuerlig fortbildning i aktuella jaktliga frågor. Här har vi också möjlighet att knyta kontakter mellan äldre och yngre generationer. Temakvällarna är dessutom ett bra komplement till de studiecirklar vi har inför jägarexamen.

Vissa saker studerar man bättre i naturen och då gör vi en exkursion. Att lyssna på kronhjortsbröl i september eller orrspel i april gör man bäst ute i Vår Herres hage. Till dessa aktiviteter är även de som ännu ej är medlemmar i MVF välkomna.

Jägarexamen blev obligatorisk från den 1 januari 1985. Det bidrog till ett stort uppsving för MVF:s utbildningsverksamhet.

Jägarexamen

Efter en försöksperiod fastställdes att Jägarexamen skulle bli obligatorisk från den 1 januari 1985. Det visade sig snart att den som skulle klara kraven inte kunde nöja sig med att halvhjärtat läsa igenom boken Jägarskolan, även om de hade tidigare jaktliga erfarenheter. De ställde kraven ifrågasattes i början. "Varför så mycket artkännedom om djur som vi inte jagar i vår landsända?" är ett exempel. Sett i backspegeln var det helt rätt. Det är idag inte ovanligt att jägare utövar sin hobby långt från bostadsorten och skall Jägarexamen ge en "nationell" kompetens så måste den ju vara lika över hela landet. Kraven på kunskaper i jaktlagstiftning, avståndsbedömning, säker vapenhantering och skjutresultat har också haft det goda med sig att vi idag kan

säga att de som avlagt Jägarexamen är väl kompetenta att utöva sin hobby. Det är viktigt, eftersom jakten som sådan ifrågasätts av vissa grupper i samhället. Vi måste kunna visa på kunskap, kompetens och ett etiskt försvarbart handlande när vi ägnar oss åt vårt intresse. Särskilt uppmärksammade är vi naturligtvis när vi uppträder i stadens närhet och i områden som är attraktiva för övrigt friluftsliv.

Jägarexamen blev ett jägarnas körkortspröv och de som förberett sig genom MVF:s studiecirklar har en glädjande hög godkännandefrekvens. Det kan vi till stor del tacka de kunniga cirkelledare för, som vi har förmånen att kunna erbjuda dem som utbildar sig hos MVF. Ett extra plus för våra cirklar är det komplement av praktiska inslag som vi kan erbjuda.

Sture "Jolly" Persson och Anders Wahlström i arbetet med att bygga träningsbana för avståndsbedömning på Kvarnbygården

Ungdomsverksamhet

Genom att alltför bor i tätorter har den naturliga kontakten med jakt minskat. Den traditionella inkörsporten till jakten värld genom arv från far till son har också avtagit.

För att engagera ungdomar från 10-12 år och uppåt, startade vi en ungdomsavdelning 1983. Programmet utgick från Jägarskolan, men vi lade till många praktiska inslag som exkursioner, praktisk viltvård, skytte och deltagande i de utbildningsjakter som MVF anordnar.

Gensvaret var gott med upp till ett 25-tal deltagare och verksamheten pågick i sex år. Därefter fick vi tyvärr göra ett uppehåll, på grund av brist på ledare. Det är dock vår förhoppning att vi snart skall kunna återuppta denna viktiga verksamhet.

Cay, cirkelledare för handladdning (höger) och Leif Dahlgren styckar vildsvin vid en temakväll (nedan)

Andra studieaktiviteter

Jägarskolan tycks också ha haft det goda med sig att den skapat intresse för fler efterföljande studiecirkel. Från skott till gryta och bättre jaktsskott är de mest efterfrågade fortsättningskurserna. Kursen i handladdning är också populär och de som gått denna kan sedan nyttja laddrummet på Kvarnbygården.

Temakvällar och exkursioner

För att främja den sociala samvaron, komplettera studiecirkelarna och erbjuda alla medlemmar en kontinuerlig fortbildning anordnas temakvällar med skiftande innehåll. Det kan röra allt från jaktlagstiftning till styckning av vilt eller hundutbildning, artkännedom och safari i främmande land. När vildsvin blev ett allt vanligare vilt i våra marker var temat givet: styckning och viltrecept.

Under de senaste tio åren har antalet exkursioner ökat. Numera räknar vi som tradition att ha örnsafari i januari, lyssna på orrspele i mars, på kronhjortsbröl i september, och följa flyttfågelsträcken i oktober. Ofta med Olle Dahlkvist som kunnig guide.

Hundutbildning

Kravet på tillgång till eftersökshund vid allt fler jakter har bidragit till ökad efterfrågan på hundutbildning. Denna kräver naturligtvis tillgång på träningsmark och för att klara detta har Malmö kommun ställt vissa områden till förfogande särskilt för detta ändamål.

Regelbundet återkommande samvaroträningstillfällen för eftersökshundar är ett resultat av detta behov.

"Lemon" under ett träningspass

Skytteträning

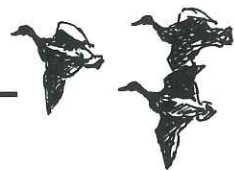
En viktig del i den praktiska träningen är naturligtvis skytte, både med hagel och med kula. Hagelskyttet har fört en ambulerande tillvaro de senaste årtiondena. I början av 1980-talet kom jägartrapp in på scenen och då fick vi bygga en bana för detta på Spillepengen. Där uppfördes också en harbana. Men andra intressen trängde på och 1986 flyttades hagelskytteträningen till Börringe, där vi höll till i fem år innan vi åter kunde bygga egen bana hos Lars Olsson i Greve. 1998 var det åter dags att flytta. Då kom förbud att använda blyhagel i Greve och banan la-

des ner. Sedan dess tränar vi på Staffans- torps Sportskytteklubbs banor. Även där är det förbud mot blyhagel, men anläggningen ger möjlighet att skjuta både trap, skeet och höghasan.

Det har varit ett vacuum för kulskytte i Malmö sedan Limhamns Skytteklubbs älgbana lades ned. Hittills har vi nyttjat älgbanan i Maglarp, men nu har det blivit av, som faktiskt diskuterades redan 1984, nämligen en älgbana på Spillepeng. Den färdigställs våren 2002 och är en toppmodern anläggning med elektronisk markering.

MVF:s instruktörer är ett gott stöd vid skytteträningen

En viktig förutsättning för att MVF skall kunna bedriva sin verksamhet är tillgång till mark för praktiskt tillämpad utbildning i jakt och viltvård. Under alla de år föreningen har existerat har Malmö stad på ett utmärkt sätt bidragit till denna förutsättning.

Kring varje stad finns ytterområden som är reserverade för stadens framtida expansion och Malmö är inget undantag i detta avseende. När föreningen bildades bedrevs det mången skum jakthantering på dessa områden. I föreningens stadgar skrevs målsättningen: "Föreningens ändamål är att genom motarbetande och befriande af allt obehörigt och okynligt jagande, skjutande och fogelfänge samt dermed sammanhängande djurplågeri, åverkan och ohägn verka för skyddande af djurlivet, särskilt fågellivet, inom Malmö stads områden". I linje med denna målsättning tog antogs namnet MALMÖ JAGT-SKYDDSFÖRENING. Samarbetet med Malmö stad hade inletts genom dessa viltvårdande insatser på stadens mark.

Över tiden förändras förutsättningarna. Delar av områdena bebyggdes och medlemsantalet dalade. För att väcka nytt liv i föreningen företogs 1974 en del förändringar. Föreningen anslöts till Skånska Jägarsällskapet och namnet ändrades till MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING - MVF. Inriktningen förändrades på så sätt att tonvikten lades på utbildning i jaktliga frågor, såväl teoretiskt som praktiskt. Inte minst för den praktiska tillämpningen var det viktigt att föreningen hade tillgång till mark där det kunde bedrivas viltvårdsåtgärder och utbildningsjakter. Åter igen ställde Malmö stad upp och lät MVF disponera obebyggd mark i stadens omgiv-

ningar för dessa ändamål. Placering och omfattning av dessa marker har naturligtvis varierat, beroende av stadens expansion och inköp av ny råmark. När flygplatsen Sturup skapades, köptes stora områden in, varav MVF fortfarande disponerar vissa arealer.

1996 fick MVF avstå en del av de marker som disponerats. Det var föreningen Malmö Jägarklubb, den lokala delen av Jägarnas Riksförbund/Landsbygdens Jägare, som fick gehör för sina önskemål att få motsvarande förutsättningar som MVF för sin verksamhet. Då fick vi avstå stora delar av den mark som disponerats söder och sydväst om staden, delar av Sturupsområdet samt Karups Nygård. Som plåster på såren fick MVF tillgång till Vomb-området som en ny resurs.

De områden som MVF disponerar år 2001 är följande:

Malmöområdet: c:a 465 ha,

Sturupsområdet: c:a 420 ha och

Vomb: c:a 1 600 ha.

Dessa är naturligtvis inga statiska siffror, utan de kommer att fluktuera med inköpstakt och explorering. På de följande sidorna följer en presentation av områdena och dess förutsättningar som de är just nu.

För närvarande består området till största delen av: Bäckagården, Ängdala, Klingborgska, Marklunda, Kvarnbygården, delar av Lv4-områdena, Fridentorp och Almåsa. Tillsammans c:a 465 ha. Närheten till stadsbebyggelsen ger naturligtvis sina konsekvenser, både vad avser viltvård och jaktutövning.

Biotopen

Tidigare dominerande odlad jordbruksmark, men idag är trädesvallar ett allt vanligare inslag. Biotopen blir då alltför ensidig för att viltet skall trivas. För att kompensera detta har Malmö kommun bidragit med anläggning av viltvatten, bl a på Oskar Nils, Fridentorp och Almåsa. Kring dessa har gjorts planteringar och viltåkrar, delvis med biträde av MVF:s medlemmar. Som komplement stödutfodras fältfågeln genom foderautomater, utplacerade på ett antal lämpliga platser.

Viltet

Småviltet dominerar. Tillgången har varierat under åren och fasanstammen är för närvarande ganska gles, men inte i "bottenläge". Tillgången till hare är däremot god och dessutom ökande. Kaninstammen varierar kraftigt, beroende av när och hur kraftigt myxomatosen slår till.

Ringduva och gräsand uppträder tidvis i ett rikligt antal på säd- och rapsstubbar. Predatorer i människans närhet är ofta det samma som katter. Mink, grävling och ett ökande antal rävar kräver naturligtvis också sin tribut och måste hållas efter för att främja viltvården. På rovfågelsidan är däremot den direkta faran för vuxet småvilt inte så stor.

Rådjur tillhör inte de djur som "gemene man" förväntar sig att träffa på strax intill stadsbebyggelsen, men de finns där i ett ganska stort antal.

Jakterna

Jakterna ger i första hand ett rikt utbyte av hare, men vid Fridentorp, Bäckagården och Oskar Nils finns också goda förutsättningar för fasan. Under sträckperioden kan det också erbjudas riktigt goda tillfällen till duv- och andjakter.

Almåsa framhålls av många äldre medlemmar som ett småviltjaktens eldorado. Jag förstår eftersom jag själv haft förmånen att vara med "då det begav sig". Men då fanns där odlade fält i stor utsträckning. Det viltvatten som anlagts kan vara början till en återgång. Kompletteras det med odlad mark finns möjligheten att åter uppleva dessa viltrika jakt dagar.

VILTVÅRDSOMRÅDE STURUP

Området kring Sturups by var förr en utpräglad småbruksbygd. I slutet av 1960-talet behövdes en ny storflygplats. Stora markområden köptes upp av Malmö kommun för att möjliggöra bygget av den landningsbana som finns nu och ytterligare en planerad tvärbana. Det är på delar av den omgivande marken MVF har möjlighet att utöva jakt och viltvård. Den omfattar c:a 420 ha, i huvudsak belägna väster om Sturups flygplats, med en östlig gräns i vägen Nötesjö - motor-banan. Samlingspunkten i området är Resåkragården, där MVF också har ett träningsgryt och grävlingar. Detta nyttjas flitigt, bl a av Skånska Grythundklubben.

Biotopen

I området finns två partier med bok- och skräpskog, Resåkra och Rävstadskogen. Den ursprungliga jordbruksmarken mellan skogspartierna har legat i träda de senaste sex åren, men i fjor har den odlas upp. Det är en ekologisk odling och runt skogspartierna skall sås en 20 m brett parti med klövervall, för att minska klövviltets betetryck i den övriga odlingen. Landskapet innehåller flera sank partier. Några vattenhål finns, bl a vid Rävstadskogen, där det i regel finns gott om änder och i ett av vattnen häckar även grågås. Det finns planer på att göra ytterligare ett viltvatten i en sank äng vid Rävstadskogen. De viltplanteringar som gjorts betas begärligt av klövviltet. I området har det också planterats energiskog. En mycket god vilthållare, vilket bland annat märks vid motorbanan, där det finns ett område om c:a 20 ha.

Viltet

Småviltstammarna har länge varit blygsam i området trots de försök med utsätt-

ning som gjorts med fasan. Tillgången på hare får dock betecknas som normal. Det förekommer rikligt med rovfågel och vintertid spås det på ytterligare med en mängd övervintrare. Även mård beskattar fasanbeståndet. Räv- och grävlingstammen är stark, men idag hålls båda på en kontrollerbar nivå. Ringduvan har ökat spontant och när odlingen kommer igång påverkas säkert både denna och andra arter positivt.

Klövviltet är det som dominerar. Framför allt är doviltstammen stark. Kronvilt finns i mindre omfattning. Rådjuren har här som på andra platser minskat i antal, trots de åtgärder som gjorts för att stödja dem. Älg kalvar troligtvis inte på våra marker, men uppträder ändå ganska ofta. Ett tragiskt faktum är att andelen trafikskadat vilt ökar. Respekten är låg för de varningsskyltar som upplyser om viltväxel där skyddstängslen slutar.

Jakten

Klövviltjakten är naturligtvis det dominerande. Under jakttiden anordnas i genomsnitt ett jakttillfälle i veckan. Då som vaktjakt, i regel på kvällstid från torn eller stegar på fasta pass.

Träningsgrytet på Resåkragården

VILTVÅRDSOMRÅDE VOMB

Den 1 juli 1996 tillkom ett 1600 ha stort viltvårdsområde i vår verksamhet.

Området ligger S och SV om Vombsjön och begränsas i stora drag i V av Vombs ängar, i S av väg 11 och i Ö av vägen mot Övedskloster.

Biotopen

Centrum är Vombs fure, ett område med fur- och granplanteringar, inslag av ek och björk, i ett system med ovanligt breda brandgator. Ytterområdena har tidigare varit odlade, men är nu beteshagar och omställningsmark. De breda gräsbevuxna brandgatorna är en resurs, men några torra somrar har gjort gräset mindre attraktivt. Försök kommer därför att göras med att göda och slå detta för förnygring. På några platser har såtts viltåkrar, för att delvis kompensera bortfallet av de tidigare odlingarna. Det finns ett par viltvatten och i kanten av ett av dem har hjortarna trampat upp en rejäl sölgrop. Området har ett stort rekreativvärde och drar många besökare, framför allt under svamp-plockningstiden.

De breda brandgatorna är typiska för skogen i Vomb

Viltet

Området är särskilt intressant, eftersom det ingår i kärnområdet för kronvilt i Skåne, är ett mycket viktigt kalvningsområde och håller en betydande del av nominatrasen. Hjortarna vistas här främst under brunsten och vandrar därutöver ganska vitt omkring, vilket gör det vanskligt att exakt bedöma stammens storlek, men den är betydande!

Dovviltet har ökat under senare år. Det tycks ej påverka kronviltet, men kan ha en viss betydelse för rådjursstammen. Denna har här, som på många andra ställen, gått starkt tillbaka.

Kaninstammen är en spillra mot vad den har varit. Myxomatosen har satt sina spår. Fälthare förekommer i normal omfattning, men biotopen är numera ej så småviltvänlig. Sträckande fågel som änder och gäss kan däremot förekomma rikligt vid vissa tillfällen.

Vildsvinstammen har ökat kraftigt under de senaste åren och kan framöver komma att bli det dominerande jaktobjektet.

De omgivande vägarna är starkt trafikerade leder tyvärr till ett stort antal viltolyckor.

Jakten

Kronviltet är ett exklusivt jaktobjekt. Jakten bedrivs främst som vaktjakt kvällstid. Hjortar och svin har sena vanor, så skottillfällena blir oftast i det sista skjutljuset. Av småviltjakt är i princip endast andjakt det som ger något resultat.

När MVF bildades, åtog föreningen sig uppdraget att utöva tillsyn över djurlivet i staden och dess omgivningar samt att beivra den då tydligen utbredda tjuvjakten. Du kan läsa om detta i C M Fricks brev på sidan 8.

En utveckling av detta samarbete med Malmö kommun blev att MVF 1984 fick uppdraget att utföra skyddsjakt inom Malmö kommuns stadsplanelagda och tätbebyggda områden.

Skyddsjaktens ändamål och genomförande

Skyddsjakten skall inriktas på decimering och omhändertagande av djur som vållar sanitär eller annan olägenhet. Främst handlar det om djurarter som kanin, iller, mink, stadsduva, kråkfågel, måsfågel samt "förvildad eller eljest lösspringande, utanför sin hemvist påträffad tamkatt". Det sistnämnda har inte varit utan bekymmer. När det 1988 kom en ny lag om tillsyn över hundar och katter, fick katten en helt annan ställning. Den tidigare regeln var enkel att tillämpa i praktiken. Ett steg över gränsen och katten var fredlös enligt lagens bokstav. För att en katt skall få avlivas utanför sin hemvist krävs att det skall finnas skäl att anta att katten är förvildad eller övergiven. Detta verkar i och för sig enkelt, men har visat sig vara svårt att avgöra i praktiken. Följden blev en kraftig nedgång i antalet omhändertagna katter och ett ökat tryck på vilt som har katten som predator.

Det faktum att det rör sig om "skadedjursjakt" får inte innebära åsidosättande av gängse hänsynstagande till viltet. Under tiden 1 maj - 31 augusti då de flesta djur har ungar får jakt på vuxna djur endast förekomma i undantagsfall.

Strävan skall vara att genomföra skyddsjaktsuppgifterna så diskret som möjligt.

Genom val av tidpunkt, uppträdande och jaktsätt kan största möjliga hänsyn tas till allmänheten. Största delen av skyddsjakten sker med fällor och de som är avsedda för levandefångst kontrolleras två gånger per dag.

Organisation och ansvar

Malmö stads miljökontor och gatukontoret är de organ som ansvarar för skyddsjakten i kommunen. Det praktiska genomförandet har sedan den 1 maj 1984 vilat på MVF.

Geografiskt har staden delats upp i sex områden och inom varje område finns en områdeschef och ett par skyddsjägare. Dessa genomför skyddsjaktsuppgifterna dels genom regelmässig patrullering och övervakning och dels på direkta beställningar. När allmänheten har behov av skyddsjakt kan de göra sin beställning direkt till MVF:s kansli. I de fall de kontaktar kommunen, hänvisas de till MVF eller så vidarebefordras beställningen till MVF.

Omfattning

Alla uppdrag dokumenteras och rapporteras efter sammanställning till Malmö kommuns gatukontor och miljökontor. I Skyddsjaktsektionens årliga rapport ingår en noggrann jaktstatistik, där man kan följa svängningarna i antalet omhändertagna djur. Exempelvis kan man där följa myxomatosisens toppår i kaninstatistiken

och när lagändringen kom om katter återspeglade det sig också tydligt.

Under det första hela kalenderåret 1985 omhändertogs 11 344 djur. Den övervägande delen var vildkanin, 3 417 st, stadsduva, 5 210 st och vitfågel, 1 083 st. Antalet katter var 614 st.

Summan omhändertagna djur har naturligtvis varierat under åren. Det största antalet kaniner som omhändertagits på ett år var 1993, då resultatet var 11 583 st. Den långsiktiga utvecklingen har dock visat på en minskning och år 2000 var det totala antalet 7 934 st omhändertagna djur. Som jämförelse kan nämnas att det bland annat var 977 vildkaniner, 3 222 stadsduvor, 468 vitfågel och 329 katter.

De djur som omhändertas kan sedan komma till nytta, till exempel som apportersvilt vid hundträning. Det har också förekommit att vilt använts för utfodring av rovfågel vintertid, men då kan det med hänsyn till risken för blyförgiftning inte handla om djur som skjutits med blyhagel. De djur som ej kan komma till användning bränns i SYSÄV:s anläggning.

Grävling är ett av de vilt som skyddsjägarna främst fångar i fälla.

Foto: Bengt Örneberg

Kompetens

Att vara skyddsjägare i tätbebyggt område är ett utsatt uppdrag som kräver ett mycket gott omdöme och en förmåga att tillämpa diplomati. Om en person har anmält olägenhet av lösspringande katter så kan skyddsjägaren mycket väl mötas av en som värna om förvildade katter och kanske till och med mata dem. Då är det inte helt enkelt att genomföra uppdraget.

För att ge skyddsjägarna en gedigen grund att stå på utbildas de genom en studiecirkel, som utarbetades av en av MVF:s eldsjälar, Otto Östberg, som var ordförande åren 1978 - 88. Studiecirkeln innehåller naturligtvis en stor portion jaktlagstiftning och praktiskt skytte. De som skall bli skyddsjägare skall ha genomgått denna utbildning och såväl teoretiskt som praktiskt prov. Praktiska prov återkommer sedan årligen. För att tjänstgöra krävs sedan skottlossningstillstånd från polisen.

Uppdraget som skyddsjägare är liksom andra funktionärsuppgifter i MVF ideellt och någon särskild ersättning utöver ammunitionersättning kan ej påräknas.

Antalet omhändertaget vilt har minskat under ett antal år och därmed också antalet skyddsjägare. För närvarande är 18 personer engagerade i Skyddsjakten.

HEDERSVÄRDA MEDLEMMAR

En förenings aktiviteter och framgångar är beroende av många enskilda engagerade medlemmars ideella och uppoffrande insatser. Under MVF:s 100-åriga historia har många duktiga och engagerade personer passerat revy. På detta och nästa uppslag presenterar vi några av dem.

MVF:s ORDFÖRANDE 1902 - 2002

1902 - 1907
C M Frick

1907 - 1911
W Ewerlöf

1911 - 1914
Lars Adler

1914 - 1920
Bror Cederström

1920 - 1927
Fritz Hallberg

1927 - 1939
Harald Hagberg

1939 - 1960
Yngve Schaar

1960 - 1968
Bertil Finnberg

1968 - 1972
Herbert Göransson

1972 - 1978
Ulf Fornander

1978 - 1988
Otto Östberg

1988 - 1989
C-E Frantzén

1989 - 1998
Rudolf Andersson

1998 - 2001
Eskil Larsson

2001 --
Olle Lundborg

HEDERSMEDLEMMAR

Malmö Viltvårdsförening har under årens lopp haft glädjen att utse flera personer som hedersmedlemmar. Vi är mycket tacksamma för deras insatser att på olika sätt ha främjat föreningens verksamhet.

Rudolf Andersson	1998	Nils Törringer	
Ulf Fornander	1978	Ragne Wedin	1998
Arne Lindblad	1967	Nils Yngvesson	1989
Joacim Ollén	1992	Otto Östberg	1991
Arne Schmitz	1985		

MVF:s FÖRTJÄNSTTECKEN

MVF:s förtjänstecken är ett sätt för föreningen att visa sin uppskattning för dem, som genom värdefulla insatser bidragit till föreningens utveckling. Utmärkelsen instiftades år 1989 och har sedan dess utdelats till följande personer:

1989: Erik Olsson, Nils Törringer, Ragne Wedin

1990: Arthur Andersson, Gösta Andersson, Ulf Fornander, Hans Larsson, Knut Lundsten, Janne Persson, Sture Persson, Sven Qvarnström, Bertil Rehnstam, Jan Sjöström, Erik Wallin, Nils Yngvesson, Bengt Örneberg, Otto Östberg

1991: Tage Andersson, Marco Anic, Gert Christensson, Carl-Erik Frantzén, Georg Gullstrand, Charlie Johnsson, Lars-Åke Larsson, Carl Johan Lindblad, Sven Nilsson, Jan Persson, Bertil Rogmark.

1992: Sven Heinrup, Håkan Svensson, Lars G Truedsson

1993: Bo Berggren, Olle Dahlkvist, Eskil Larsson

1994: Sven Alttrell, Björn Ramström, Ulf Norrgren

1995: Poul Erik Jensen, Bengt Åkesson

1996: Rudolf Andersson, Sten Christoffersson

1997: Åsa Laurell, Thomas Laurell

1998: Åke Larsson, Jan-Åke Fransson

1999: Ingemar Held, Lennart Splittorff, Gunnar Westberg

2000: Anders Wahlström

2001: Lars-Göran Nilsson

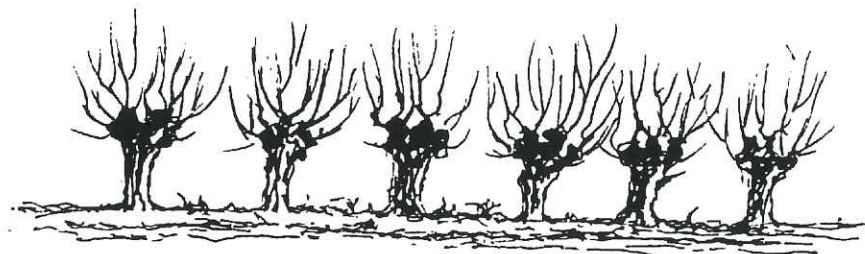
MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

- är en ideell förening
- ansluten till Skånska Jägarsällskapet och Svenska Jägareförbundet.

MVF:s målsättning är att främja viltvård och god jaktkultur.

MVF skall i sin verksamhet

- Samverka med organisationer verksamma inom utbildning i vilt- och naturvård, jakt, jaktskytte och andra närbesläktade områden.
- Samarbeta med offentliga myndigheter och speciellt med Malmö stad.
- Verka för medlemmarnas utbildning i viltvård, jakt och jaktskytte.
- På uppdrag av och i intimt samarbete med Malmö stad bedriva verksamhet för att inom anvisade områden:
 - skapa de bästa möjliga förutsättningar för det vilda,
 - skydda och bibehålla viltstammarna så att de ger god avkastning och lever i harmoni med den lokala miljön,
 - bedriva skyddsjakt för att minska antalet skadedjur,
 - bereda rekreation och tillfälle för friluftsliv för föreningens medlemmar,
 - åstadkomma möjlighet för den naturintresserade att uppleva vilda djur i deras naturliga miljö.

MALMÖ VILTVÅRDSFÖRENING

Östra Kattarpsvägen, Pl 564, 212 91 Malmö

Tel: 040 - 49 49 30, E-post: mvf@telia.com, Webadress: www.mvf.nu